

kens Side. Overhovedet er Bankernes Iver efter at støtte Eksportforretningerne ikke altid saa iøjnefaldende, men maaske netop under Hensyn til disse Forhold vil vi, som sagt, være med til at drøfte Forslagene om Statens Deltagelse i yderligere Eksportkredit.

§ 5, som man kunde kalde Støtte til Eksportfremme, kan vi ogsaa tilsige en velvillig Behandling, men vi har dog blot det Spørgsmaal at gøre, om ikke en Del af disse Opgaver i og for sig henhørte under det reorganiserede Udenrigsministerium, og hvis det var muligt at spare noget paa det store Apparat, som i sin Tid blev gennemført, ganske vist under Forudsætninger, der senere er bristet, om man da ikke af disse Besparelser kunde afholde Udgifterne til den mere direkte Eksportfremme, man øjensynlig vil støtte gennem § 5 i Lovforslaget.

Jeg kommer saa til § 6, til det vigtigste i hele Lovforslaget, Tilskuddene til Opretholdelse eller Udvidelse af Beskæftigelsen i Industrien. Vi havde i sin Tid Forslaget, som jeg omtalte det før, der foreslog anvendt 6 Mill. Kr. Nu er det blevet til 15 Mill. Kr., og for at komme uden om den Kritik, man rejste i sin Tid, er Muligheden for Anvendelse af Tilskuddene i høj Grad blevet forøget. Her siger den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale, at den Kritik, der kom frem sidst, samlede sig om den samme Vanskelighed, som jeg før nævnte under Omtalen af § 2, nemlig allerede ved Tildelingen af Laanene, derhen, at man ikke fra Statens Side, altsaa ikke gennem Laan og slet ikke gennem de Tilskud, der her foreslaas givet, maatte understøtte den i og for sig usunde Virksomhed paa den sundes Bekostning. Det er saa fuldkommen rigtigt, og det var Umuligheden af at klare dette Skær tilfredsstillende, der gjorde, at vi sidst maatte afvise dette Forsøg.

Nu har den højtærede Erhvervsminister i sin Forelæggelsestale ganske vist sagt, at det er en Selvfølge, at man vilde komme udenom disse Vanskeligheder, paa samme Maade som man er kommet udenom dem ved Tildelingen af Laan. Men der er man netop ikke kommet udenom dem, for det er netop Umuligheden af at komme udenom disse Vanskeligheder, der har gjort, at hele Laanehistorien har faaet en meget ringe Betydning. Men det maa selvfølgelig anerkendes, at den højtærede Minister er gaaet ind paa Livet af Vanskelighederne og saa har sagt: Vel, naar man ikke kan

tildele disse Tilskud til en bestemt Virksomhed uden at frygte for, at man forrykker Konkurrenceforholdene paa en uheldig Maade — og jeg maa her indskyde, at der er jo i Forvejen visse usunde Konkurrenceforhold til Stede, navnlig i Industrien —, saa vil jeg gaa en anden Vej, saa siger jeg, jeg vil anvende dem generelt, give alle Fag, Industrier, Brancher Lejlighed til at faa disse Tilskud.

Det er nu for det første en næsten overvældende Gavnildhed — jeg skal senere med Tal belyse, hvor kostbar den er. Men desuden — og det vil jeg straks indskyde — er Ministeren jo her i direkte Modstrid med det Folketingsflertal, der i Fjor gennemførte det første Forslag om Tilskuddet, det, der vedtoges i det høje Folketing. Den Gang blev det netop fra radikal Side meget stærkt understøttet, at det ikke maatte være en generel Anvendelse, og baade det ærede Medlem Hr. Trier og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard holdt herpaa. Derfor er det jo noget mærkeligt, at man i Aar kommer frem med den generelle Anvendelighed fra Regeringens Side.

Jeg tror, at skal man bedømme dette Spørgsmaal, dette meget vanskelige Spørgsmaal, rent teoretisk — og dette er jo en rent teoretisk Bedømmelse —, maa man erkende, at hvis man skulde anvende Tilskud, kunde man ikke anvende det overfor enkelte Virksomheder, saa maatte det gives generelt. Thi man kan nok sige, at hvis man giver et nødstedt Skibsværft i en nødstedt Provinsby Tilskud til en eller anden Nybygning, saa vil det være udmærket og have gode Følger, men man kan dog ikke komme udenom, at i det store og hele vil det være at tage den samme Bestilling fra et vellede, vel konsolideret Skibsværft, og det vil være en Uretfærdighed at give Penge til en Virksomhed, der i sig selv er ugunstigt stillet, maaske ogsaa usundt konstrueret finansielt og organisationsmæssigt, paa den sundes Bekostning.

Men det afgørende vil jo blive, at hvis man tænker sig dette gennemført generelt, kommer vi op paa Summer, der er fuldkommen hen i Vejret. Hvis Tekstilindustrien virkelig skulde have Hjælp af et Tilskudsforlag — og det kunde selvfølgelig hjælpe, hvis man gennemførte hele dette System generelt —, saa maatte hele Industrien kunne erklære sig kriseram, og man kunde udmærket finde Grunde til at udstede en saadan Erklæring. Det vilde betyde, at den samlede danske Tekstilin-